

Алън Уотс

ФИЛОСОФИИТЕ НА АЗИЯ

София, 2021

Преводът е направен по изданието:

Alan W. Watts

THE PHILOSOPHIES OF ASIA

Copyright © 1995 by Mark Watts

All rights reserved.

© Издателство „Изток-Запад“, 2021

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Юлиян Щилянков Антонов, превод, 2021

© Деница Трифонова, оформление на корицата, 2021

ISBN 978-619-01-0775-0

АЛЪН УОТС
ФИЛОСОФИИТЕ НА
АЗИЯ

Превод от английски
Юлиян Антонов

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор. Дзен, или изкуството да се удря със сопа (Юлиян Антонов)	9
I. За уместността на източната философия.....	13
II. Митологията на хиндуизма.....	38
III. Екодзен	56
IV. Да глътнеш топче от нажежено желязо	63
V. Йога за интелекта	73
VI. Въведение в будизма	89
VII. Даоисткият подход към кармата	108

ГЛАВА I.

ЗА УМЕСТНОСТТА НА ИЗТОЧНАТА ФИЛОСОФИЯ

Когато бях малък, обичах да ходя в онази част на Лондон около Британския музей. Един ден минах край магазин, на чиято витрина се мъдреше следната обява: „Философски инструменти.“ Колкото и малък да бях, все пак знаех нещичко за философията, но изобщо не можех да си представя какви ли ще са нейните уреди. Мигом се залепих за витрината, а там бяха наредени хронометри, сметачни линии, везни и всякакви други разновидности на онова, което днес бихме определили като „научни уреди“, но на същото основание бяха и философски, защото тогава естествените науки се наричаха „натурфилософия“. Още Аристотел е казал, че началото на философията е удивлението. Философията е израз на човешкото любопитство и на опитите му да проумее света чрез своя интелект, т.е. способността си да мисли. Разбира се, думата „мислене“ може да означава най-различни неща и за повечето хора смисълът ѝ е твърде неясен. Аз обаче я използвам в съвсем конкретен смисъл.

Под *мислене* като нещо различно от чувствата, емоциите или усещанията разбирам боравенето със символи, независимо дали думи, числа, или геометрични фигури от рода на триъгълници, квадрати, окръжности, както и астрологични знаци и т.н. Всичко това са символи, макар и понякога по-конкретни и недотам абстрактни, ако ги сравняваме с някой митологичен символ като дракона. Но така или иначе са символи, а боравенето със символи, което трябва да представи събития, протичащи в реалния свят, е това, което аз наричам мислене.

На Запад под философия, общо взето, се разбира упражняване на интелекта, а боравенето със символи е най-висша степен упражняване на интелекта, макар понякога да надхвърля неговите рамки, както в по-специфичните случаи с поезията и музиката. Но това, в което днес се е превърнала философията в академичните среди, е нещо крайно ограничено. Философията в Съединените щати, Англия, Германия и Франция до известна степен попада в областта на две други научни дисциплини: от една страна, математическата логика, а от друга, лингвистиката. Философските факултети в целия свят са принудени да бъдат колкото се може по-научни. Ето какво казва Уилям Ърл, професор по философия в Северозападния университет, в есето си „Бележки за смъртта на една култура“: „Днешният академичен философ най-вече се стреми да не бъде назидателен. Той не може да си позволи да прекарва безсънни нощи в размисли върху естеството на Вселената или човешката орис, защото, общо взето, тези проблеми вече са отхвърлени като метафизични или безсмислени. Научният философ пристига в кабинета си в девет часа сутринта, облечен в делови костюм и с куфарче в ръка. С философия се занимава до пет следобед,